

היגואר...

לא, אין אנו מתכוונים לרכב מפואר... מבחינה חיצונית, היגואר דומה מאוד לנמר, אך גופו חסון, שרירי וגדול יותר. התנהגותו ובית הגידול האופייני לו, דומים יותר לאלו של הטיגריס. בית הגידול המועדף על היגואר הוא יער גשם טרופי (ג'ונגל), אולם ניתן למצוא אותו גם באזורים מיוערים ובשטחים פתוחים. היגואר הוא בעל חיים יחידי, כלומר מבלה את מרבית חייו בגפו. נשיכתו חזקה מאוד בעוצמתה ביחס לחתולים גדולים אחרים. עוצמת נשיכתו מאפשרת לו לחדור את שריונם של זוחלים מסוימים, ואף לפתח שיטת הרג מיוחדת: הוא נושך את טרפו באזור הגולגולת שבין האוזניים, ועל ידי כך הוא גורם לפצע אנוש למוחו של קורבן הטרף ולמותו.

אף שהיגואר דומה מאוד לנמר, ניתן להבדיל ביניהם על-פי מספר מאפיינים: גופו של היגואר חסון וגדול יותר מגופו של הנמר, וזנבו קצר ועבה יותר. הכתמים על פרוותו של היגואר גדולים וכהים יותר, אך גם מעטים יותר. הפסים עבים יותר אצל היגואר ואילו לנמר אין נקודות בתוך הכתמים. כמו כן, ראשו של היגואר עגול וגדול יותר וגפיו קצרות וחזקות יותר.

אוצר הנפלאות

האם אפשר להתגבר???

"וראית בשביה אשת יפת תאר וחשקת בה" [כא-יא] **אומר רש"י**: "לא דיברה תורה אלא כנגד יצר הרע, שאם אין הקב"ה מתירה, ישאנה באיסור."

אדם אחד שאל את **רבי יחזקאל אברמסקי זצ"ל**: לכאורה עולה מדברי רש"י שמי שאינו יכול לעמוד בניסיון, מותר לו לעבור עבירה?! **השיב לו הרב מניה וביה**: "אדרבא ואדרבא, כאן כתוב שרק בניסיון הזה יודעת התורה שאדם אינו מסוגל לעמוד בו, ולפיכך הותר האיסור. ומכאן רואים שבכל שאר האיסורים שאסרה תורה, אתה יכול לעמוד בהם, שעל כן הם לא הותרו בשום אופן ולכן הנך מחויב לקיימם."

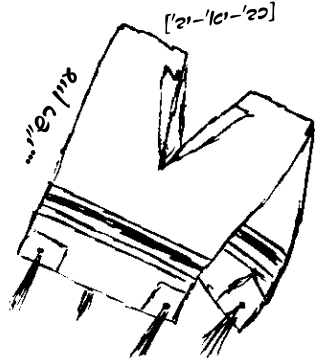
פרידה אחרונה...

רבי ישראל סלנטר חלה ונפל למשכב, איש לא הורשה לגשת אליו, לרבות חבריו ומקורביו גדולי התורה והמוסר. **פעם** שמע רבי ישראל, שפלוגי, הידוע כאפיקורוס, מבקש לבקרו, מיד ציווה להכניסו אליו, "חידה היא בעיני, רבי" הביע הלה את תמיהתו, "שהרשית לי להיכנס אצלך, בעוד שחבריך הרבנים לא הורשו להיכנס?"; **השיב לו רבי ישראל**: "את חברי הרבנים עוד אפגוש בוודאי בגן-עדן שבעולם העליון, אבל אותך אני רואה בוודאי בפעם האחרונה..."

חפש רש"י
בהקשר למה אומר רש"י
"מצוה גוררת מצוה"
ו"עבירה גוררת עבירה"?

ציור בפרשה...

"לא תלמד עשטנא צמר ופישתית
יחזו!... גזי'אס תעשה לך עז ארצה כנפות
כסותך אשר תכסה זה"
[כ"ג-כ"ד-כ"ה]

הגזירה שהתבטלה...

באחת מערי ספרד ישבו היהודים ונהנו מרוב טובה, עד שקם כומר צורר והסית את המושל להחרים את רכוש היהודים ולגרשם ממחוזו. ההסתה המתמדת החלישה את התנגדות המושל ולבסוף הציע שהכומר יתעמת עם נציגי היהודים. והיה וינצחו היהודים, יסכר פי הכומר. יפסידו בויכות, ישאו בתוצאות.

ימים מספר לאחר מכן עלה יהודי כפרי העירה למכור את תוצרתו וחנויות היהודים סגורות. בא לבית הכנסת והוא מלא מפה לפה במתפללים. נחרד: האם נשמת ממנו חג, האם חילל יום טוב בשוגג? שאל וסחו לו שגורלם תלוי בתוצאות ויכוח - ואיך לא יגזרו תענית ויעתירו לפני שוכן מרומים!

אמר הכפרי: "הנני, שילחוני ואלך, אתייצב לויכות. אם אנצח, מוטב. ואם לאו תאמרו שהיתה זו יוזמתי, תדעו מה סוג השאלות ותדעו להתכונן כראוי..."

הסכימו להצעה והכפרי שם פעמיו לארמון: מוכן הוא לענות לשאלות.

הביאוהו לפני המושל והכומר ניצב לימינו. בראותו את הכפרי לבוש הבלואים בזו לו בליבו, חס על המילים וזיקר כנגדו שתי אצבעות.

נשא הכפרי למולו אצבע אחת.

אדמו פני הכומר ושיטח כף ידו לנוכח פני הכפרי.

התחייך הכפרי ונופף באגרופו.

הביט הכומר סביבו בקדחתנות, ניגש לשולחן ונשא בארשת ניצחון בקבוק יין אדום. גישש הכפרי בכיסו, הוציא נתח גבינה כפרית והציגה לראווה.

השח הכומר ראשו ושמת כתפיו מובס.

"ניצחתם", בישר המושל לכפרי. "לך אמור לאחיך שאינם צריכים לחשוש עוד!".

הכפרי יצא שמח וטוב לב והמושל פנה אל הכומר: "סלח לי אבל לא הבנתי דבר!".

"פקח כשד הוא!", השיב הכומר, "אמרתי לו שיש שני אלוהיות - וענה שאין אלא אל אחד. אמרתי: הלא אלוקיכם פיזר אתכם בכל קצוות תבל, וענה: עתיד הוא לקבצנו. הראיתי לו את היין האדום כדם לרמוז שהם צלבו את משיחנו, וענני: הלא הובטחנו שאם יהיו חטאינו כדם, ילבינו כשגל!"

בינתיים הגיע הכפרי לבית הכנסת ובישר על נצחונו: לא היה קל מזה! התקבצו כולם סביבו וסיפרו: "הכומר הראה לי שהוא ינקר עיני בשתי אצבעות ועניתי שאני אנקר עיניו באצבע אחת! הראה שרוצה הוא לסטור על פני ונופפתי מולו באגרופי! כיון שכך, נופף בקבוק יין כרצון להתפייס, הוצאתי גם אני גבינה כהסכמה. ולכן השלים וביטל את הגזירה."

קם הרב ונשקו על ראשו ואמר לבני עדתו: "הביטו וראו כמה סיעתא דשמיא מלווה את המקיים מצוות: **תמים תהיה עם ה' אלוקיך!**"

חייב אדם להשלים פרשיותיו עם הציבור שניים מקרא ואחד תרגום!